

ationale og bistandsrelaterede strategier og handlingsplaner for energisektoren og dens miljøbelastning kan få den tilstrækkelige gennemslagskraft også på lang sigt.

Og denne forskningsindsats må prioriteres. Allerede i dag bruges over 80 pct. af energiforskningsprogrammets midler til forskning inden for energibesparelser og til udvikling af vedvarende energikilder.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi netop har fået foretaget en evaluering af vores forskningsindsats, og den er kommet ud med et meget tilfredsstillende resultat, men selvfølgelig også med gode forslag til yderligere forbedringer af forskningsindsatsen.

Til sidst skal jeg give en meget kort status for forskellige aktiviteter i international sammenhæng, der igen på forskellig måde understreger energiområdets stadig mere grænseoverskridende karakter:

Det internationale energipolitiske samarbejde foregår på flere niveauer: Indsatsen i EU, i OECD og i IEA, altså Det Internationale Energiagentur, i FN og i nordisk regi og gennem Energicharteret er alle vigtige komponenter.

Et særligt aspekt i FN-arbejdet er opfølgningen af Riokonferencen, især med klimakonventionen og Kyotoprotokollen, som stort set indgår i alt internationalt arbejde i dag.

Opfølgningen af Århuskonferencen, altså den paneuropæiske miljøkonference, er blevet en væsentlig bestanddel i det internationale samarbejde om at mindske energiforbruget og dermed reducere CO₂-belastningen.

Århusdeklarationen forpligter samtlige deltagende landes regeringer på at gøre noget mere på energieffektiviseringsområdet, på at afskaffe miljøfendtlige subsidier og på at indføre miljøafgifter eller lignende før år 2005.

Arbejdet op til konferencen og opfølgningen har smittet af på arbejdet med energi og miljø i andre internationale sammenhænge, ikke mindst inden for EU.

Danmark vil gøre sit for at fastholde momentum og holde energieffektivisering på dagsordenen frem til den næste paneuropæiske konference, som er planlagt at finde sted i Ukraine i år 2001.

En del af opfølgningen fra Århus går ud på at styrke myndighedssamarbejdet og samarbejdet mellem myndigheder, investorer og private, især i Østersøregionen.

Denne indsats skal supplere de mange aktiviteter, der allerede er i gang i denne region, ikke mindst handlingsplanen for energi under den såkaldte »Baltic Agenda 21«, der er udarbejdet med Danmark og Estland som pennefædere, og som blev vedtaget af Østersørådet så sent som sidste sommer.

Det er en indlysende udfordring at udnytte mulighederne i Østersøregionen for at få testet de såkaldte Kyotomekanismer, i første omgang ved, at der etableres et tæt samarbejde omkring joint implementation.

Formålet er at realisere en del af områdets muligheder for at reducere CO₂-udslip og samtidig at sætte en høj teknologisk standard for energi- og miljøprojekter.

Østersøamarbejdet kan således blive en meget væsentlig inspiration til arbejdet efter Kyotoprotokollen med at udvikle fælles virkemidler.

Klimasekretariatet, altså sekretariatet under klimaforandringskonventionen, skal holde en første workshop herom i foråret 2000, som vi fra dansk side – i øvrigt i samarbejde med andre lande – har tilbudt at være vært for her i Danmark.

Klimakonventionens 4. partsmøde i Buenos Aires i november 1998 resulterede i en handlingsplan, der bl.a. lægger op til, at udformningen af regler og retningslinjer for Kyotomekanismerne kan vedtages på 6. partskonference i år 2000.

Resultaterne fra partskonferencen bliver dermed en del af grundlaget for den videreførelse af vores egen aftale om elreformen, som jo efter det, vi har lagt op til, skal forhandles inden udgangen af 2001.

Hovedformålet med disse forhandlinger vil være at få fastlagt elsektorens bidrag til vores reduktionsforpligtelse efter Kyotoprotokollen.

Regeringen vil også fremover arbejde for, at Danmark bidrager til en miljømæssigt bæredygtig udvikling på energiområdet såvel nationalt som internationalt.

Vi vil også bruge det afsæt, vi har skabt, til at skabe nye arbejdspladser og nye eksportmuligheder. Jeg nævnte før vindindustrien. Jeg synes, det er et utroligt dygtigt arbejde, dansk industri har gjort på det område, som har skabt masser af nye arbejdspladser. Jeg nævnte også kraftvarmeområdet. Og jeg kan nævne mulighederne for nye arbejdspladser, nye eksportmuligheder og nye produktionsmuligheder, når det drejer sig om energibesparelsesområdet.